

Φθιώτιδος Συμεών: «Να αναδείξουμε την πραγματική μας αξία μέσα από τη σχέση μας με τον Θεό»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος](#)

Στον Ιερό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου & Ελένης στην Μαλεσίνα ιερούργησε την Κυριακή Δ' Νηστειών, 26 Μαρτίου 2023, ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών](#), με την ευλογητή παρουσία της Τιμίας Χειρός του Αγίου Αποστόλου Ευαγγελιστού Λουκά, εις ανάμνησιν της ιεράς λιτανεύσεως του σεβάσματος στην πόλη κατά την δοκιμασία του θανατηφόρου κορωνοϊού το έτος 2020.

Η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταδόθηκε απευθείας από τηλεόρασης, ραδιοφώνου και διαδικτύου. Το Ιερό Αναλόγιο διηκόνισε χορός ιεροψαλτών αποφοίτων και μαθητών του Παραρτήματος Μαλεσίνας του Ωδείου της Ιεράς

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος μεταξύ άλλων χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός πραγματοποιεί ένα συγκλονιστικό διάλογο με έναν άνθρωπο ταλαίπωρο, με έναν άνθρωπο κουρασμένο, με έναν άνθρωπο, ο οποίος αντιμετωπίζει μέσα στην οικογένειά του σοβαρό πρόβλημα, αδιέξοδο, πρόβλημα σωματικό, πρόβλημα ψυχικό, πρόβλημα καθολικό. Νοσεί το σώμα, νοσεί και η ψυχή και αδυνατούν οι μαθητές του Χριστού να δώσουν λύση, να δώσουν θεραπεία και η τελευταία ελπίδα είναι ο Χριστός. Ωστόσο όμως δεν μένει μονάχα στη θεραπεία, δε μένει μονάχα στο γεγονός, αλλά μέσα από τον διάλογο, μέσα από τη διδαχή, μέσα από το μήνυμα το οποίο αφήνει στον άνθρωπο εκείνης της συναντήσεως, αλλά και στον άνθρωπο κάθε εποχής, έρχεται να απαντήσει σε μεγάλα και σπουδαία ερωτήματα, τα οποία βασανίζουν και απασχολούν όλους μας.

Δύο φράσεις είναι συγκλονιστικές μέσα σε αυτήν τη διδαχή, οι οποίες νομίζω ότι αν μιλήσουν μέσα στην καρδιά μας, αν μιλήσουμε μέσα στην ψυχή του καθενός από μας, θα σταλάξουν βάλαμο, θα δώσουν δύναμη, θα δώσουν έμπνευση και κυρίως θα δώσουν ελπίδα, την οποία έχουμε πολλή ανάγκη, διότι όλοι έχουμε αγωνίες, όλοι έχουμε ερωτήματα, όλοι αναρωτιόμαστε αν βαδίζουμε σωστά, αν πηγαίνουμε στο σωστό δρόμο, αν παίρνουμε τις σωστές αποφάσεις, όλοι αισθανόμαστε μία αβεβαιότητα για το αύριο.

«Εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι». Εάν μπορείς και θέλεις να πιστέψεις τότε είναι τα πάντα δυνατά για αυτόν που πιστεύει. Λόγος συγκλονιστικός μέσα στην απλότητά του, τόσο αληθινός, αλλά και συγχρόνως τόσο τιμητικός για τον άνθρωπο. Βλέπουμε τον Θεό ότι δεν θέλει να έχει μία σχέση μαγική με τον άνθρωπο, δεν θέλει να έχει μία σχέση εξουσιαστική, δεν θέλει να έχει μία σχέση κυριαρχίας, δεν είναι ο δικός μας ο Θεός, Θεός εξουσιαστής, αλλά είναι Ἀρχων Ειρήνης, είναι μακρόθυμος και πολυέλεος, έρχεται ως αδελφός, ως φίλος, φίλους μας αποκαλεί, έρχεται και γίνεται ένας με εμάς, για να γίνουμε και εμείς έναν με αυτόν. Δεν μένει μόνο σε κάτι εξωτερικό, δεν μένει μόνο σε αυτό το συγκεκριμένο που Του ζητάνε αλλά έρχεται ο Χριστός να αναδείξει στον άνθρωπο τις δικές του δυνατότητες και πως μέσα από μία σχέση εμπιστοσύνης με το Θεό, την οποία θα δημιουργήσει ο άνθρωπος μπορεί να ανακτήσει την αυτοπεποίθησή του, μπορεί να ανακτήσει τη δημιουργικότητά του και μπορεί να καταφέρει και τα ακατόρθωτα, μπορεί να καταφέρει τα πάντα. Ο ίδιος ο άνθρωπος με τη δύναμη της σχέσης που του χαρίζει η επικοινωνία με το Θεό, δεν του λέει ότι αν πιστέψεις τότε θα σου κάνω ό,τι θέλεις, αλλά εάν θέλεις και μπορείς να πιστέψεις, τότε για σένα που θα πιστέψεις τα πάντα θα είναι δυνατά, θα μπορέσεις

να καταφέρεις πολύ περισσότερα από αυτά που ζητάς, θα μπορέσεις να επιτύχεις πολύ περισσότερα από αυτά που ονειρεύεσαι, θα μπορέσεις να φτάσεις πολύ πιο ψηλά από εκεί που έχεις βάλει ως στόχο. Πόσο σημαντικό είναι αυτό, πόσο σπουδαίο και πόσο μεγάλο»!

Συνεχίζοντας το κήρυγμά του ο κ. Συμεών:

«Η πίστη μας στο Θεό δεν καταργεί την προσωπικότητά μας, δεν καταργεί τα χαρίσματά μας, δεν μας θέλει ο καλός μας Θεός ως άβουλα όντα, ως παθητικά υποχείρια, δε μας θέλει ως ανθρώπους δίχως προσωπικότητα, δίχως οντότητα, δίχως την προσωπική μας σφραγίδα. Ο Θεός περιμένει και ζητά από εμάς να βρούμε πραγματικά τον εαυτό μας μέσα από τη σχέση μας μαζί Του, να βρούμε τον θησαυρό που έχουμε μέσα μας, να βρούμε την κρυμμένη μας δύναμη, να αναδείξουμε την πραγματική μας αξία μέσα από τη σχέση μας με το Θεό για αυτό και όποιος δημιουργήσει μία τέτοια σχέση με τον Θεό, μία σχέση υγιή, μία σχέση προσευχητική, μία σχέση εμπιστοσύνης, μία σχέση αγάπης, αισθάνεται πραγματικά πολύ πιο δυνατός, αισθάνεται πραγματικά πολύ πιο ισχυρός και βλέπει στη ζωή του, όχι να γίνεται ένα θαύμα αλλά καθημερινά να εκτυλίσσονται θαύματα μπροστά στα μάτια του, βλέπει να ξαναχτίζονται τα κομμάτια της ζωής του, να ξαναβρίσκει νόημα στη ζωή του, βλέπει εκεί που ήταν συντετριμμένος, εκεί που ένιωθε τελειωμένος, εκεί που ένιωθε αποκλεισμένος, εκεί που ένιωθε ο άνθρωπος ότι δεν έχει κανένα φως μπροστά του, βλέπει σιγά σιγά να ανορθώνεται, σιγά σιγά να ξαναδημιουργεί και να ξαναχτίζει και να καταφέρνει πράγματα, τα οποία μέχρι πρότινος του φαίνονταν απίστευτα.

Και εκτός από αυτήν τη φράση του Χριστού μας που αξίζει ιδιαίτερα να την κρατήσουμε μέσα στην καρδιά μας, υπάρχει και μία άλλη, είναι η κατακλείδα του διαλόγου. Έρχεται ο Χριστός να αποκαλύψει το πώς ενεργοποιείται αυτή η πίστη πρακτικά, ότι δεν είναι μία θεωρητική κατάθεση, δεν είναι μία ιδεολογική τοποθέτηση, δεν είναι μία στράτευση σε έναν μηχανισμό εξουσίας ή σε έναν μηχανισμό ιδεολογίας αλλά είναι ένας δρόμος στον οποίο βαδίζει κανείς με προσευχή και νηστεία, «τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ» λέει ο Χριστός.

Και τι σημαίνει προσευχή; Προσευχή σημαίνει ότι παύω να έχω κέντρο αναφοράς τον εαυτό μου, το λογισμό μου, τη σκέψη μου, την άποψή μου αλλά δημιουργώ ένα έτερο κέντρο αναφοράς με το οποίο βρίσκομαι σε μία διαλεκτική σχέση κι αυτό το κέντρο είναι το πρόσωπο του Χριστού, αυτό το κέντρο είναι ο Θεός της αγάπης στον οποίον ακριβώς καταθέτω τα ερωτήματά μου, τα προβλήματά μου, τα αιτήματά μου και αντλώ δύναμη από τη δύναμή Του, αντλώ χάρη από τη χάρη Του, αντλώ έμπνευση από την έμπνευση, την οποία μου χαρίζει ο Χριστός.

Και τι σημαίνει νηστεία; Νηστεία σημαίνει ότι στη ζωή μου θέτω προτεραιότητες, ιεραρχώ τα πράγματα και προτεραιότητα μου δεν είναι το τι θα φάω και θα πιώ, προτεραιότητα μου δεν είναι το τι θα καταναλώσω, προτεραιότητά μου δεν είναι το τι θα αποκτήσω αλλά το ποιος είμαι, πού πάω, πως πορεύομαι, ποια είναι η τοποθέτησή μου μέσα στον κόσμο, πως υπαρξιακά τα έχω βρει με τον εαυτό μου, πως ισορροπώ μέσα μου. Αυτό σημαίνει νηστεία. Αφήνω λίγο στην άκρη όλα αυτά τα οποία βρίσκονται στο περιτύλιγμα, βρίσκονται στο γύρω γύρω, στον περίγυρο της ζωής μου και επικεντρώνομαι εκεί που βρίσκεται η ουσία και η αλήθεια της

ζωής που είναι το τι κάνω, το τι θέλω, τι γυρεύω, τι ψάχνω στη ζωή μου».

Κλείνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος ανέφερε:

«Είναι πολύ σπουδαίο και πολύ σημαντικό να ξαναβρεί ο καθένας από μας ποιος πραγματικά, είναι τι πραγματικά θέλει και τι είναι αυτό που πραγματικά τον γεμίζει και τον κάνει ευτυχισμένο και όταν απαντήσει σε αυτό το ερώτημα κι όταν καταλάβει ο καθένας από μας ότι τελικά αυτό που μας γεμίζει είναι η σχέση μας με το Θεό και η σχέση μας με τον άνθρωπο, είναι η αγάπη τελικά, είναι η επικοινωνία, είναι η καλοσύνη, είναι η δοτικότητα, είναι η συντροφικότητα, είναι η πραότητα, είναι αυτή η γαλήνη την οποία τόσο πολύ έχουμε ανάγκη. Όταν κανείς καταλήξει, κατασταλάξει μέσα του σε αυτά τότε τον αφήνουν ατάραχο και ασυγκίνητο πάρα πολλά από αυτά τα πράγματα, τα οποία καθημερινά τρελαίνουν τους ανθρώπους και μας κάνουν άνω κάτω στην κυριολεξία».

Αυτός ο διάλογος ο σημερινός είναι πραγματικά ένας διάλογος με τον κάθε έναν από εμάς κι είναι μία μεγάλη ευκαιρία σε αυτόν τον διάλογο να τοποθετηθούμε και να επανατοποθετηθούμε και να σκεφτούμε και να εκτιμήσουμε πρώτον αυτά τα όμορφα που μας έχει χαρίσει η ζωή και το πιο όμορφο είναι οι άνθρωποι που είναι γύρω μας, είναι η οικογένειά μας, είναι οι φίλοι μας, είναι γνωστοί μας, είναι συγχωριανοί μας, οι συμπολίτες μας.

Δεν υπάρχει τίποτα ωραιότερο από τον άνθρωπο σε τέτοιο σημείο φτάνει η διδαχή της Εκκλησίας να λέει: «Είδες τον αδελφό σου, είδες Κύριον τον Θεό σου». Αποθεώνεται ο άνθρωπος μέσα στη χριστιανική ζωή, είναι η ωραιότερη έκπληξη το ωραιότερο δώρο είναι ο συνάνθρωπος για να φανταστείτε να ζούσαμε απόλυτα μόνοι, χωρίς κανέναν συνάνθρωπο, χωρίς κανέναν πάνω στον κόσμο. Το ωραιότερο δώρο λοιπόν είναι αυτό που αξίζει να το εκτιμήσουμε και μέσα από αυτό το δώρο μπορούμε να βρούμε το Θεό, να βρούμε τον εαυτό μας και να ζήσουμε με έναν άλλον τρόπο ζωής, ο οποίος θα μας δίνει νόημα, θα μας δίνει ισορροπία, θα μας δίνει χαρά, θα μας δίνει η γαλήνη, θα μας δίνει ηρεμία και κυρίως και πολύ απλά θα μας γεμίζει και θα αισθανόμαστε γεμάτοι και ολοκληρωμένοι».

Ακολούθως **ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών** τέλεσε τον Αγιασμό των Εγκαινίων της νεο – αναπλασθείσης κεντρικής πλατείας της Μαλεσίνας, η οποία φέρει το όνομα: **«Πλατεία Ελευθερίας»** και ευλόγησε τα αποκαλυπτήρια των αναθηματικών στυλών αφιερωμένα στους οπλαρχηγούς του 182.

Τέλος, **ο Σεβασμιώτατος** επισκέφθηκε προσκυνηματικώς και ποιμαντικώς την Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου Μαλεσίνας, κομίζοντας προς ευλογία την Τιμία Χείρα του Αγίου Ενδόξου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Λουκά του Ιατρού.

Στις Ιερές Ακολουθίες μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν: ο Υπουργός Οικονομικών **κ. Χρήστος Σταϊκούρας**, οι Βουλευτές Φθιώτιδος **κ. Γεώργιος Κοτρωνιάς**, **κ. Ελένη Μακρή - Θεοδώρου** και **κ. Ιωάννης Σαρακιώτης**, ο Δήμαρχος Λοκρών **κ. Αθανάσιος Ζεκεντές** με μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου, καθώς και εκπρόσωποι άλλων φορέων και συλλόγων του τόπου.

Δείτε περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου